

Bestemmelse, „Berler, alle Slags, uindfattede eller indfattede, se Galanterivarer“ og den herefter i Positionen „Galanterivarer“ optagne Passus „alle Slags Berler“. Tolden er iøvrigt den samme for de under Løbe-Nr. 98 hørende Varer og for Galanterivarer. — Derhos er det for Fuldstændigheds Skyld ved en Tilføielse udtrykkelig angivet, at alle Arbeider af saakaldet Nyfold henhøre under denne Position.

Olier.

Det er allerede ovenfor under „Gummier og Harpixer“ omtalt, at „ikke særlig nævnte tjæreagtige Destillater af Træ“, der i Lovforslaget ifjor vare optagne under Vareafdelingen „Olier m. m.“, i Overensstemmelse med Vedtagelsen af Folkethinget ved Sagens anden Behandling ere som toldfrie overførte til den førstnævnte Varegruppe.

Papir.

De herunder hørende Positioner ere overensstemmende med de tilsvarende i det Rigsdagen ifjor forelagte Lovudkast, kun at „Tapeter med Forgyldning, Forsølving, Bronzering, Fernisering, Udstøv, med preskede og lignende Sivater, samt Tapetbortter og andre lignende Tapet-Deformationer“, i Overensstemmelse med Folkethingets Vedtagelse og den af Udvalget til Sagens tredje Behandling foreslaaede Affattelse, ere udsøndrede fra de under Løbe-Nr. 109 hørende Varer og opførte med en til den i Folkethinget vedtagne Størrelse af 8 f. svarende Told af 16 Ore pr. \mathcal{R} . Den finansielle Virkning heraf kan ikke beregnes, men maa anses for at være høist ubetydelig.

Paraplyer og Parasoller.

I de tidligere forelagte Lovforslag have Paraplyer og Parasoller med Overtræk af Silke, eller hvori Silke findes, været opførte med en Told af 48 f. pr. Stykke og, naar de have andet Overtræk, med en Told af 16 f. pr. Stykke. Ved Behandlingen i Folkethinget er denne Told bleven forhøjet til henholdsvis 80 f. og 24 f., og om dette end tildels staar i Forbindelse med andre Vedtagelser, — saasom

Forhøjelsen af Tolden paa Silke og paa Galanterivarer og de dermed sammenstilte Varer, — hvilke nærværende Lovudkast ikke sluttet sig til, saa har man i hin Forhøjelse ikke kunnet andet end se en Formening om, at de nævnte Varer, for hvilke Tolden efter den nugældende Lov er henholdsvis 64 f. og 24 f. pr. Stykke, rettest, uafhængigt af de andre Hensyn, der have været medvirkende ved Vedtagelsen af Beløbets Størrelse, burde sættes til en noget højere Told end Tilfældet var i de tidligere Lovforslag. I Overensstemmelse hermed er da i nærværende Lovforslag Tolden sat til 60 f. og 20 f., eller afrundet henholdsvis 1 Krone 20 Ore og 40 Ore. Hermed vil den hele Indtægt af disse Varer iøvrigt kunne anslaaes til 630 Rd. aarligt.

Salt.

Tarifen af 4de Juli 1863 sætter, forsaavidt Kogsalt angaar, en Told af 0,4 f. pr. \mathcal{R} for raat, urent Stensalt i Stykker og af 0,5 f. pr. \mathcal{R} for andet Kogsalt. De tvende tidligere forelagte Lovforslag bevarede disse Afgiftstørrelser kun med en Ændring af det bestaaende Forhold mellem urent Stensalt og raffineret Salt, hvorefter det førstnævnte foresloges bestattet med 0,45 f. pr. \mathcal{R} . Ved denne Bevaring af Salttolden vare finansielle Hensyn de ledende. — Da Salt efter Gjennemgaaelse af de sidste 5 Aar har givet en aarlig Indtægt af ca. 167,100 Rd., maa denne Vare ogsaa erkjendes for i finansiell Henseende at have en forholdsvis ikke ringe Betydning. Om det nu end er saa, at Salttolden fortrinsvis i høj Grad fordeler sig over den statelydende Befolkning, saa at den forsaavidt kan siges ikke at blive særdeles følelig, saa kan det paa den anden Side ikke overses, dels at den nuværende Salttold er meget høi i Forhold til Varens Verdi, dels at Salt er en saa afgjort almindelig Livsfornödenhed og derhos spiller en saadan Rolle for vor Produktion, at det derefter er en Vare, som i ganske særlig Grad egner sig til at gjøres toldfri, naar den finansielle Balance tillader det. Efter hvad der i Begyndelsen af disse